

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16Ro/91/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112228546
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112228546.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: M. M., N. XX.XX.XXXX, XXX XX V. A. Č.. XX, Y. C. zastúpený: JUDr. Lubomír Müller, usadený euroadvokát, Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5, Česká republika proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 26,56 eur s príslušenstvom na odvolanie odporcu proti uzneseniu č.k. 16Ro/91/2012-17 zo dňa 12.12.2012 takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I vydané súdnou úradníčkou dňa 12.12.2012 pod číslom konania 16Ro/91/2012-17 m e n í v časti výroku o náhrade trov konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 36,35 eur, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.09.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia 26,56 eur s príslušenstvom titulom náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že rozsudkom bývalého Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 08.12.1987 sp. zn. 4T 193/87 bol odsúdený pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov. Vo väzbe bol od 27.10.1987 do 09.12.1987 a vo výkone trestu odňatia slobody od 10.12.1987 do 28.10.1988, kedy bol prepustený na amnestiu.

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Nt/4/2009 zo dňa 20.11.2009 bol rozsudok zrušený a následným uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 33Tv/3/2010-14 zo dňa 01.03.2011 bolo trestné stíhanie navrhovateľa zastavené, lebo žalovaný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod k postúpeniu veci.

Navrhovateľ dňa 20.02.2012 požiadal odporcu o odškodnenie okrem iného i o náhradu nákladov trestného konania vo výške 26,56 eur (800 : 30,126).

Odporca uplatnený nárok navrhovateľa do 6 mesiacov od podania žiadosti neuspokojil.

Pred začatím pojednávania vo veci samej navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 26.11.2012 vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť z dôvodu, že odporca žalovanú sumu 26,56 eur navrhovateľovi priznal Rozhodnutím o odškodnení č. 17467/2012-1531/6 zo dňa 18. októbra 2012.

Navrhovateľ si zároveň uplatnil i nárok na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že spor vznikol v dôsledku správania odporu, ktorý si v zákonnej lehote nespĺnil svoju povinnosť a nárok navrhovateľovi priznal až po podaní návrhu vo veci samej.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 eur a to za 3 úkony právnej služby á 16,60 eur a 3x paušálnu náhradu á 7,63 eur.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 12.12.2012 č.k. 16Ro/91/2012-17 vydaným súdnou tajomníčkou konanie podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil a podľa § 146 ods. 2 veta druhá uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 72,69 eur, keď navrhovateľ vzal svoj návrh späť pre správanie sa odporcu a teda odporca zaviniel zastavenie konania a vznikla mu povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Trovy konania vo výške 72,69 eur predstavujú trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci á 16,60 eur - prevzatie a príprava , podanie návrhu, späťvzatie návrhu a 3x režijný paušál á 7,63 eur.

Proti uzneseniu č.k. 16Ro/91/2012-17 zo dňa 12.12.2012 v časti povinnosti úhrady trov právneho zastúpenia vo výške 72,69 eur podal odporca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie v časti povinnosti zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia zmenil tak, že trovy konania, ktoré sú v tomto drobnom spore neprimerané k hodnote predmetu sporu súd nepriznal, alebo znížil.

Odporca v dôvodoch svojho odvolania uviedol, že navrhovateľ si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 20.02.2012, ktorá bola odporcovi doručená dňa 22.02.2012 uplatnil nárok na odškodnenie podľa § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, ktorý pozostával okrem iného z náhrad

náhrady za stratu na zárobku vo výške 1.001,36 eur,

náhrady trov trestného konania vo výške 26,56 eur (800,- Kčs),

náhrady trov výkonu väzby vo výške 43,82 eur (1.320,- Kčs),

náhrady trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 53,77 eur (1.620,- Kčs),

náhrady trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní vo výške 30,- eur,

náhrady trov právneho zastúpenia v konaní o súdnej rehabilitácii vo výške 868,10 eur.

Odporca Rozhodnutím o odškodnení č. 17467/012-1531/6 zo dňa 18.10.2012 priznal navrhovateľovi náhradu preukázaných skutočne zaplatených trov v trestnom konaní v plnej výške požadovanej sumy 26,56 eur spolu s náhradou trov výkonu trestu odňatia slobody uznanej vo výške 53,11 eur.. priznané náhrady boli navrhovateľovi poukázané dňa 29.11.2012.

Navrhovateľ si návrhom zo dňa 05.09.2012 uplatnil v tomto súdnom spore sp. zn. 16Ro/91/2012 nárok na zaplatenie náhrady trov trestného konania vo výške 26,56 eur a samostatným návrhom zo dňa 05.09.2012 si uplatnil nárok na zaplatenie trov výkonu trestu odňatia slobody vo výške 53,77 eur. Konanie je vedené na súde pod sp. zn. 21C/167/2012. Prax právneho zástupcu navrhovateľa pri uplatňovaní nároku na odškodnenie, ktorý v sebe zahŕňa jednotlivé nároky obsiahnuté v § 23 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 119/1990 Zb. je taká, že nárok na odškodnenie, podaný na Ministerstve spravodlivosti SR podáva jednou žiadosťou a následne po uplynutí lehoty stanovenej za účelom predbežného prerokovania nároku ministerstvom, každú jednu náhradu uplatňuje na súde samostatnou žalobou, hoci tieto náhrady majú jeden právny aj skutkový základ - vychádzajú z aplikácie ust. § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii.

Právny zástupca navrhovateľa žalobami rozdrobuje a kúskuje nárok na odškodnenie na náhrady podľa jednotlivých písmen § 23 ods. 1 a ďalej aj náhrady podľa § 23 ods. 1 písm. c) delí a žaluje samostatne, čím jednoznačne sleduje zvyšovanie počtu právnych úkonov, za ktoré potom účtuje trovy právneho zastúpenia.

Dôkazom uvedeného v tomto konkrétnom prípade sú zatiaľ dve súdne konania, vedené na tunajšom súde, ktoré vychádzajú z jednej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na

odškodnenie a to sp. zn. 16Ro/91/2012 o zaplatenie 26,56 eur a sp. zn. 21C/167/2012 o zaplatenie 53,77 eur, pričom v oboch prípadoch ide o tzv. drobné spory definované ust.

§ 200ea ods. 1 O. s. p.

Predmetom sporu v tomto konaní je suma 26,56 eur, trovy právneho zastúpenia sú vyčíslené sumou 72,69 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie žaloby, späťvzatie návrhu) čo je 2,7-násobok žalovanej istiny a opätovne sú všetky úkony účtované i pri ďalších dielčích žalobách, vychádzajúcich z jednej a tej istej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na odškodnenie, s tými istými účastníkmi konania a na tom istom právnom podklade, vychádzajúc z rovnakých rozhodnutí zrušujúcich a rovnakých rozhodnutí odsudzujúcich.

Odporca v súlade s § 150 ods. 2 O. s. p. navrhol trovy konania nepriznať alebo znížiť z dôvodu, že trovy konania sú v tomto drobnom spore neprimerané k hodnote predmetu sporu.

Podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V predmetnom konaní súd rozhodnutím vydaným súdnou úradníčkou konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 72,69 eur.

Sudca podľa § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku odvolaniu odporcu v celom rozsahu vyhovel, nakoľko odvolanie odporcu je dôvodné a uznesenie v napadnutej časti o náhrade trov konania vydané súdnou úradníčkou dňa 12.12.2012 pod č.k. 16Ro/91/2012-17 zmenil tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 36,35 eur.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd pri rozhodnutí o zastavení konania rozhoduje vždy i o náhrade trov konania pričom nie je viazaný návrhmi účastníkov konania pokiaľ títo navrhujú, aby sa o trovách konania rozhodlo podľa určitého ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Súd ak teda zastavuje konanie musí sa nevyhnutne pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberať tým, či niektorí z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie zastavenia konania sa pritom posudzuje z procesného hľadiska to znamená podľa procesného výsledku. Tam kde bolo zastavenie konania účastníkom zavinené súd prizná ostatným účastníkom, teda druhej strane náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložili na uplatnenie resp. bránenie práva.

Rozhodnutie o náhrade trov konania ovláda zásada úspechu v konaní, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Termín zavinenie je potrebné posudzovať vo vzťahu k príčinnej súvislosti, kde príčinou je správanie účastníka konania a teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu.

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektujú navrhovateľa ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa ďalej nekonalo a o veci meritórne nerozhodlo. Vo vzťahu k navrhovateľovi nie je súd oprávnený skúmať, aké dôvody ho viedli k takémuto dispozitívnemu úkonu, keďže v prípade späťvzatia návrhu je povinnosťou súdu skúmať iba to, či odporca má vážne dôvody, nesúhlasiť so

späťvzatím návrhu v dôsledku ktorého, v prípade zastavenia konania, by mohol utrpieť nejakú ujmu alebo byť ukrátený na svojich právach.

Otázku, či a ktorý účastník konania zavinil jeho zastavenie môže súd posudzovať čisto z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, nakoľko by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej i po zastavení konania.

Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku, pretože dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo správanie odporcu, nakoľko navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť po zaplatení žalovanej sumy - istiny vo výške 26,56 eur odporcom. Dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom bolo správanie odporcu, keď odporca žalovanú sumu navrhovateľovi uhradil až po podaní návrhu vo veci samej.

Podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania návrhu vo veci samej ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 500 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V danom prípade predmet konania nepresahoval 500,- eur a teda išlo v zmysle § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o drobný spor, pri ktorom v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania prichádza do úvahy aplikácia § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže trovy konania v drobných sporoch nepriznať alebo znížiť, ak sú neprimerané voči pohľadávke.

Zákon legálnu definíciu toho, čo je to "neprimerané voči pohľadávke" neuvádza a preto súd vychádzal aj z účelu tejto zákonnej úpravy.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. ohľadne ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku, táto zákonná úprava vychádza z nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.7.2007 o tom, aby sa pristupovalo k zníženiu trov, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. V dôvodovej správe sa poukazuje na to, že v týchto konaniach niekedy trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. V dôvodovej správe sa ďalej uvádza, že "cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymożenie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z

- 3 úkonov právnej pomoci á 16,60 eur účtované podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písmeno a, b, c, Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

- prevzatie a príprava veci dňa 28.01.2012

- podanie návrhu vo veci samej dňa 05.09.2012

- písomné podanie vo veci samej - späťvzatie návrhu zo dňa 26.11.2012

- paušálna suma náhrad a výdavkov v roku 2012 - 3 x á 7,63 eur

Súd pri vyčíslení trov právneho zastúpenia navrhovateľa vychádzal z ich písomného vyúčtovania právnym zástupcom navrhovateľa, ktorý vyúčtoval trovy právneho zastúpenia spolu na sumu 72,69 eur.

Súd o náhrade trov konania navrhovateľovi rozhodoval s poukazom na ustanovenie §150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 36,35 eur titulom trov právneho zastúpenia.

Súd nepriznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v plnej výške, keďže konanie spĺňa znaky tzv. drobného sporu definovaného v ustanovení § 200ea Občianskeho súdneho poriadku a preto uplatnené trovy právneho zastúpenia s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku znížil o 50%, keď vyčíslené trovy konania vo výške 72,69 eur sú neprimerané voči pohľadávke 26,56 eur. Súd prihliadol tiež ku skutočnosti, že v konaní sp.zn. 21C/167/2012 ide tiež o spor vychádzajúci z rovnakého skutkového základu predkladaného na základe dohody o právnom zastúpení.

Súd považoval zníženie uplatnených trov právneho zastúpenia o 50% za primerané, keď si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý si na Ministerstve spravodlivosti SR uplatnil jednou žiadosťou, samostatnými návrhmi a to v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 16Ro/91/2012 a v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/167/2012. V oboch konaniach ide o spory vychádzajúce z rovnakého skutkového základu.

Súd vzhľadom na vyššie uvedené, keď mal za to, že voči pohľadávke možno vzhľadom na hore uvedené skutočnosti považovať za primerané trovy právneho zastúpenia vo výške 36,35 eur uznesenie tunajšieho súdu vydané súdnou úradníčkou v napadnutej časti - vo výroku o trovách konania, zmenil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 36,35 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.